

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«11» листопада 2025 року

Слідчий в ОВС 2 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України старший лейтенант юстиції Бугай Юлія Романівна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 4202200000000383 від 21.03.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 Кримінального кодексу України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 Кримінального кодексу України, відповідно до вимог ст. ст. 2, 9, 40, 42, 276-278 Кримінального процесуального кодексу України,

П О В І Д О М И В:

Карбаю Кахабері Георгійовичу, 10.04.1975 року народження, громадянину Російської Федерації, уродженцю м. Сухумі, Грузії, зареєстрованому та проживаючому за адресою: РФ, Краснодарський край, м. Сочі, Лазаревський р-н., вул. Сурікова, буд. 28, корп. А, кв. 3, військовослужбовцю військової частини 42091 2-го десантно-штурмового батальйону 108-го гвардійського десантно-штурмового полку 7-ої десантно-штурмової дивізії 58-ої загальновійськової армії Південного військового округу ЗС РФ

про те, що він підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 Кримінального кодексу України, а саме про те, що він підозрюється у вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, яке полягає у примусовому переміщенні окупаючою державою цивільного населення у межах окупованої нею території, відповідальність за що передбачена ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 Кримінального кодексу України (в редакції, яка діяла до набрання чинності Законом України № 4499-ІХ від 17.06.2025).

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації (далі – РФ) проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного

збройного конфлікту 24.02.2022 президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм МГП).

При цьому, згідно зі ст. 47 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 особи, що перебувають під захистом, які знаходяться на окупованій території не будуть у жодному разі та жодним чином позбавлені переваг цієї Конвенції у зв'язку з будь-якими змінами, запровадженими стосовно керівних установ чи управління цією територією внаслідок її окупації, або у зв'язку з будь-якою угодою, укладеною між владою окупованої території та владою окупаційної держави, або у зв'язку з анексією окупаційною державою всієї або частини окупованої території.

Відповідно до ст. 49 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 заборонено, незалежно від мотивів, здійснювати примусове індивідуальне чи масове переселення або депортацію осіб, що перебувають під захистом, з окупованої території на територію окупаційної держави або на територію будь-якої іншої держави, незалежно від того, окупована вона чи ні. Однак окупаційна держава може здійснювати загальну або часткову евакуацію з певної території, якщо це є необхідним для забезпечення безпеки населення або зумовлено особливо вагомими причинами військового характеру. Проведення таких евакуацій не може передбачати переміщення осіб, що перебувають під захистом, за межі окупованої території за винятком випадків, коли цього неможливо уникнути з матеріальних причин. Особи, яких було евакуйовано в такий спосіб, повинні бути відправлені додому відразу після припинення воєнних дій на цій території. Окупаційна держава, що

здійснює таке переміщення або евакуацію повинна забезпечити, що члени однієї сім'ї не будуть розлучені.

Водночас, згідно зі ст. 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, до серйозних порушень, серед іншого, належить незаконна депортація чи переміщення особи, що перебуває під захистом.

Відповідно до ст. 8 (2) (a) (vii), 8 (2) (b) (viii) Римського статуту міжнародного кримінального суду визначено, що одним із видів воєнного злочину є незаконна депортація або переміщення, а також переміщення, прямо чи опосередковано, окупаційною державою частини її власного цивільного населення на окуповану нею територію чи депортація або переміщення всього або частини населення окупованої території у межах чи за межі цієї території.

Крім цього, у статті 77 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977 (далі – ДП-I) визначено, що діти користуються особливою повагою.

Згідно зі статтею 78 ДП-I визначено, що жодна сторона, що перебуває в конфлікті, не вживає заходів щодо евакуації дітей, крім як своїх власних громадян в іноземну державу, за винятком випадків, коли йдеться про тимчасову евакуацію, необхідну з невідкладних причин, пов'язану зі станом здоров'я чи лікуванням дітей або, якщо вони не перебувають на окупованій території, з їх безпекою. У разі, коли можуть бути знайдені батьки чи законні опікуни, вимагається їхня письмова згода на таку евакуацію. Будь-яка евакуація проводиться під спостереженням Держави-покровительки за погодженням із заінтересованими сторонами, тобто стороною, що здійснює евакуацію, стороною, що приймає дітей, і будь-якими сторонами, громадяни яких евакуюються.

Пунктом «а» частини 4 статті 85 ДП-I передбачено, що серйозними порушеннями являються дії, коли вони здійснюються навмисно й на порушення Конвенцій або цього Протоколу, а саме: переміщення окупаючою державою частини її власного цивільного населення на окуповану нею територію або депортація чи переміщення всього або частини населення окупованої території у межах цієї території чи за її межі, на порушення ст. 49 Конвенції.

Процедура евакуації спеціально визначена як тимчасова та ніколи не може бути підставою для натуралізації або асиміляції дітей супротивником.

Водночас РФ спростила процедури отримання російського громадянства українськими дітьми.

Так, 09.03.2022 під час зустрічі з Уповноваженою президента РФ з прав дитини президент РФ доручив влаштувати українських дітей до російських родин та закликав змінити законодавство.

30.05.2022 Президент РФ видав указ № 330, яким внесені зміни до Указів від 24.04.2019 № 183 «Про визначення в гуманітарних цілях категорій осіб, що мають право звернутися із заявами для отримання громадянства РФ у спрощеному порядку» та від 29.04.2019 № 187 «Про окремі категорії іноземних громадян і осіб без громадянства, що мають право звернутися із заявами для отримання громадянства РФ у спрощеному порядку» та спрощено процедуру

(складні життєві обставини),

(складні життєві обставини).

Діти, які на момент окупації с. Новопетрівка утримувались у КЗ «Новопетрівська спеціальна школа» МОР, належать до захищених осіб та користуються особливою повагою, оскільки є громадянами України, перебували на тимчасово окупованій території с. Новопетрівка та знаходилися під контролем РФ.

Водночас досудовим розслідуванням встановлено, що в осіб, які входять до політичного та військового керівництва РФ, яких наразі не встановлено, виник злочинний умисел на насильницьке переміщення українських дітей між територіями України, які тимчасово окуповані РФ, та депортацію дітей до РФ для подальшого усиновлення або передачі під опіку громадян РФ, їх русифікації та знищення української ідентичності.

До реалізації вказаного злочинного умислу не встановлено досудовим розслідуванням особи, які входять до політичного та військового керівництва РФ, у не встановлений час, місці та за не встановлених обставин залучили військовослужбовців ЗС РФ, на яких поклали функції щодо встановлення українських дітей, які не мають батьків чи перебувають в складних життєвих обставинах, наявність таких дітей в інституційних закладах, комунікація з представниками незаконно створених органів влади на тимчасово окупованих територіях України та збирання щодо дітей інформації, а також щодо організації, контролю, координації та участі у здійсненні насильницького переміщення дітей між територіями України, які тимчасово окуповані РФ, та депортації дітей до РФ, для подальшого їх усиновлення або передачі під опіку громадян РФ, їх русифікації та знищення української ідентичності.

З цією ж метою, за не встановлених обставин і час залучено військовослужбовця військової частини 42091 2-го десантно-штурмового батальйону 108-го гвардійського десантно-штурмового полку 7-ої десантно-штурмової дивізії 58-ої загальновійськової армії Південного військового округу ЗС РФ Карбая Кахабері Георгійовича, позивний «Каха», та військовослужбовця військової частини 74814 205-ї окремої мотострілкової козацької бригади Сухопутних військ ЗС РФ Юсупова Джабраїла Насіровича, позивний «Габріель», які здійснювали пошук та встановлення українських дітей, які залишилися без батьківського піклування або перебували в складних життєвих обставинах, зокрема, таких що виховувались в інституційних закладах на тимчасово окупованих територіях України, забезпечували охорону таких дітей з метою недопущення їх виїзду чи евакуації на територію, підконтрольну Уряду України, а також здійснювали координацію, контроль та безпосередню участь у їх насильницькому переміщенні між територіями України, які тимчасово окуповані РФ, та депортації дітей до РФ.

У другій половині березня 2022 року, у не встановлений досудовим розслідуванням час, з метою перевірки наявності дітей та їх кількості у КЗ «Новопетрівська спеціальна школа» МОР на територію закладу прибули – військовослужбовець ЗС РФ Карбая К.Г. з позивним «Каха», його заступник Юсупов Д.Н. із позивним «Габріель» і ще двоє не встановлених

військовослужбовців ЗС РФ, та Карбая К.Г. повідомив, що є відповідальним за забезпечення правопорядку і безпеки в селі Новопетрівка та його населення.

Надалі, у квітні 2022 року, на територію закладу неодноразово прибували невістановлені військовослужбовці ЗС РФ, серед яких були Карбая К.Г. та Юсупов Д.Н., які пропонували директору Луцик Н.В. перемістити дітей до окупованого півострова Крим або РФ, на що отримали відмову.

Хвилюючись за долю дітей, Луцик Н.В. розпочала пошук можливих шляхів вивезення вихованців закладу на територію, підконтрольну Україні, та осіб, які могли б у цьому допомогти.

Про це дізналися військовослужбовці ЗС РФ Карбая К.Г. і Юсупов Д.Н., які будучи озброєними, 11.07.2022 разом із іншими невістановленими військовослужбовцями прибули до приміщення КЗ «Новопетрівська спеціальна школа» МОР. Після цього Луцик Н.В. була допитана Карбаєвим К.Г. та Юсуповим Д.Н. із застосування фізичного та психологічного тиску.

14.07.2022 о другій половині дня, достовірно знаючи про діючий міжнародний збройний конфлікт і те, що територія с. Новопетрівка окупована РФ, Карбая К.Г. та Юсупов Д.Н. у супроводі близько 20 озброєних невістановлених слідством військових РФ приїхали на територію закладу та повідомили, що дітей вивозять до Херсонського району, тобто на територію України, яка тимчасово окупована РФ. Через примусовий тиск та страх застосування насильства, маючи такий досвід, Луцик Н.В. не чинила опору та попросила більше часу для збору речей і документів, на що їй була надана доба.

З метою реалізації злочинного умислу щодо насильницького переміщення дітей між територіями України, які тимчасово окуповані РФ, та подальшої депортації дітей до РФ, задля недопущення втечі вихованців закладу та їх супроводжуючих на територію, підконтрольну Уряду України, з другої половини дня 14.07.2022 до 15.07.2022 Карбая К.Г. на території закладу залишив двох невістановлених озброєних військовослужбовців ЗС РФ, які здійснювали контроль, та Юсупова Д.Н., який був відповідальним за охорону дітей.

15.07.2022 близько 12 години, з метою організації насильницького переміщення всіх 15 дітей, які утримувалися та фізично перебували на території школи, до приміщення КЗ «Новопетрівська спеціальна школа» МОР на 4 автомобілях приїхав Карбая К.Г. у супроводі близько 10 озброєних військових ЗС РФ.

Надалі, діючи умисно, відповідно до реалізації злочинного плану з насильницького переміщення українських дітей, Карбая К.Г., Юсупов Д.Н. та інші невістановлені військові ЗС РФ, під безпосереднім контролем Карбая К.Г. організували примусове переміщення 15 вихованців КЗ «Новопетрівська спеціальна школа», директора цієї школи Луцик Н.В. та її чоловіка Мандзюка Валерія Володимировича.

Так, вихованців школи та цих двох дорослих осіб під психологічним насильством було розміщено у чотири транспортні засоби, а саме: два легкових автомобілі марки «Škoda» сірого та білого кольору, мікроавтобус типу «Газель» синього кольору та легковий автомобіль типу «пікап» білого кольору.

Після завантаження дітей, Луцик Н.В. та Мандзюка В.В. у транспортні засоби, Карбая К.Г., Юсупов Д.Н. та інші невістановлені військові ЗС РФ вивезли

за межі населеного пункту Новопетрівка, Миколаївської області, до тимчасово окупованого РФ села Степанівка Херсонського району Херсонської області (дитина-сирота), (рішення суду про усиновлення № 485/1740/21 від 20.01.2022), (дитина-сирота), (позбавлена батьківського піклування), (позбавлений батьківського піклування), (позбавлена батьківського піклування), (позбавлений батьківського піклування), (позбавлений батьківського піклування), (позбавлений батьківського піклування), (позбавлений батьківського піклування), (позбавлений батьківського піклування), (позбавлений батьківського піклування), (складні життєві обставини (складні життєві обставини).

У результаті таких дій було здійснено насильницьке переміщення 15 дітей у межах окупованої території України, без жодних законних підстав, об'єктивної необхідності та погодження з їх законними представниками або компетентними українськими органами влади.

При цьому об'єктивні підстави для переміщення дітей та двох дорослих із КЗ «Новопетрівська спеціальна школа» були відсутні: навчальний заклад мав обладнане бомбосховище для укриття дітей у разі небезпеки, був забезпечений продуктами харчування, медикаментами, засобами гігієни та іншими необхідними матеріальними ресурсами. Стан здоров'я вихованців не вимагав їх екстреної евакуації, лікування або переміщення до інших установ.

Того ж дня, близько 13 години ці 15 вихованців, Луцик Н.В. та її чоловіка Мандзюка В.В. було переміщено до окупованого РФ села Степанівка Херсонського району Херсонської області Карбаєм К.Г., Юсуповим Д.Н. та іншими невстановленими військовими ЗС РФ, де дітей та двох дорослих було розміщено для тимчасового проживання у комунальному закладі «Центр соціально-психологічної реабілітації дітей», код ЄДРПОУ: 24945662; місцезнаходження: село Степанівка, Херсонський район Херсонська область, вулиця Запорізька, будинок 4 (далі – КЗ «Центр соціально-психологічної реабілітації дітей» ХОР), в якому вони перебували до 19.10.2022. Директором указанного закладу є Сагайдак Володимир Петрович.

Одночасно із цим окупаційною владою на тимчасово окупованій території Херсонської області протягом березня – жовтня 2022 року створено систему незаконних органів державної влади, в тому числі системи освіти і науки та молоді і спорту.

Надалі невстановлені особи з метою переміщення українських дітей між територіями України, які тимчасово окуповані РФ, та депортацію дітей до РФ залучили ректорку незаконно створеного окупаційною владою «Государственного бюджетного образовательного учреждения высшего образования Херсонской области «Херсонский аграрный университет» Чернишову Євгенію Олегівну та заступника начальника незаконно створеного окупаційною владою «Департамента молодежи и спорта Херсонской области Военно-гражданской администрации Херсонской области» Тамбовцева Георгія Анатолійовича, який 19.10.2022 зателефонував Сагайдаку В.П., запитав про кількість дітей у закладі та наказав упродовж двох годин зібрати дітей для їх вивезення.

Через деякий час до приміщення КЗ «Центр соціально-психологічної реабілітації дітей» на транспортному засобі приїхала Чернишова Є.О., наказала Сагайдаку В.П. і Луцик Н.В. збирати 15 дітей та вказала, що у разі непокори вона викличе на допомогу військовослужбовців РФ для застосування фізичного насильства.

Почувши це, Луцик Н.В. не чинила опору та попросила більше часу для збору речей і документів. У цей час Чернишова Є.О. зателефонувала Тамбовцеву Г.А. і передала слухавку Луцик Н.В., який у свою чергу також пригрозив Луцик Н.В., що в разі непокори дітей насильно вивезуть, додавши, що діти можуть поїхати без неї та її чоловіка Мандзюка В.В., якщо ті не мають бажання їхати.

Не маючи будь-якої реальної можливості протистояти діям Чернишової Є.О. і Тамбовцева Г.А., через страх застосування насильства та примусовий тиск, у присутності та під контролем Чернишової Є.О. 15 вихованців КЗ «Новопетрівська спеціальна школа» МОР, директора Луцик Н.В. та її цивільного чоловіка Мандзюка В.В. було переміщено до річкового вокзалу м. Херсон, що знаходиться за адресою: м. Херсон, площа Одеська, 6, де на них чекали невстановлені озброєні військовослужбовці ЗС РФ, які спільно з Чернишовою Є.О., взяли особисті речі дітей і погрузили в човен, після чого наказали сідати до нього дітям, директору КЗ «Новопетрівська спеціальна школа» МОР Луцик Н.В. та її чоловіку Мандзюку В.В.

Після того як всі діти, Луцик Н.В. і Мандзюк В.В. були розміщені у човні їх доставили до окупованого росіянами м. Олешки Херсонської області, де їх зустрів невстановлений чоловік і посадив на автобус, яким через окуповане м. Армянськ АР Крим перемістили до залізничної станції м. Джанкой за адресою: м. Джанкой АР Крим, вул. Кримська, 34.

20.10.2022 близько 04 години на залізничній станції їх зустріли невстановлені співробітники МНС РФ, які перевірили у Луцик Н.В. документи на дітей, передали невстановленому працівнику відділу освіти Джанкойської районної державної адміністрації, який зазначив, що вихованці закладу разом із Луцик Н.В. та Мандзюком В.В. їдуть в м. Анапу й наказав здійснити посадку на поїзд.

При цьому для транспортування 15 дітей із КЗ «Новопетрівська спеціальна школа» МОР, директора Луцик Н.В. та її цивільного чоловіка Мандзюка В.В.

виділено окремий вагон у поїзді, яким їх депортували до міста Анапа Краснодарського краю Російської Федерації.

20.10.2022 15 дітей, їх опікуна Луцик Н.В. та її цивільного чоловіка Мандзюка В.В. розмістили у санаторії «Жемчужина Росии», який розташований за адресою: Російська Федерація, м. Анапа, проспект Піонерський, будинок 253, де вони перебували до 15.11.2022.

Під час перебування вихованців КЗ «Новопетрівська спеціальна школа» МОР у санаторії «Жемчужина Росии» діти щоденно піддавалися впливу проросійських інформаційних заходів з боку невстановлених працівників санаторію, метою яких було цілеспрямоване прищеплення російського націоналізму. Дітям було заборонено розмовляти українською мовою, використовувати українську символіку, а також їх змушували щоранку співати гімн Російської Федерації, чим нав'язували проросійські погляди.

17.11.2022 за допомогою благодійної організації «ТЕМІ Charitable Union» їм вдалося залишити територію РФ та виїхати до м. Тбілісі, Грузія, де вони перебували до 29.10.2025 під захистом указаної благодійної організації.

Переміщення зазначених вище 15 дітей, Луцик Н.В. та Мандзюка В.В. не відповідала вимогам, установленим міжнародним гуманітарним правом, оскільки не була виправдана міркуваннями безпеки або станом здоров'я. Окрім того, відсутні підстави, які б вказували на те, що переміщення дітей на територію, підконтрольну Україні, було неможливе. Карбая К.Г. та російська влада не намагалася встановити контакт з українською владою з цього приводу.

Отже, Карбая К.Г., будучи військовослужбовцем військової частини 42091 2-го десантно-штурмового батальйону 108-го гвардійського десантно-штурмового полку 7-ої десантно-штурмової дивізії 58-ої загальновійськової армії Південного військового округу ЗС РФ, розуміючи наявність міжнародного збройного конфлікту, діючи за попередньою змовою із військовослужбовцем Юсуповим Д.Н. та іншими невстановленими досудовим розслідуванням особами, які у тому числі входять до політичного та військового керівництва РФ, 15.07.2022 здійснив та сприяв в організації насильницького переміщення 15 вихованців КЗ «Новопетрівська спеціальна школа» МОР, а саме:

(дитина-сирота),

(рішення суду про усиновлення

№485/1740/21 від 20.01.2022),

(дитина-сирота),

(позбавлена батьківського піклування),

(позбавлений батьківського

піклування),

(позбавлена

батьківського піклування),

(позбавлений батьківського піклування),

(позбавлений батьківського

піклування),

(позбавлений батьківського піклування),

(позбавлений батьківського піклування),

(позбавлений

батьківського піклування),

(позбавлений батьківського піклування),

(позбавлений батьківського

піклування),

(складні життєві обставини),

(складні життєві обставини), Луцик Н.В. та Мандзюка В.В., із

села Новопетрівка Миколаївської області до тимчасово окупованої території села Степанівка Херсонської області, чим порушив вимоги ст. 49 Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, якою забороняється, незалежно від мотивів, здійснювати примусове індивідуальне чи масове переселення або депортацію осіб, що перебувають під захистом, з окупованої території на територію окупаційної держави або на територію будь-якої іншої держави, незалежно від того, окупована вона чи ні, а також порушив вимоги п. а ч. 4 ст. 85 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977, відповідно до якої розглядаються як серйозні порушення цього Протоколу дії, коли вони здійснюються навмисне й на порушення Конвенцій або цього Протоколу, а саме: переміщення окупаючою державою частини її власного цивільного населення на окуповану нею територію або депортація чи переміщення всього або частини населення окупованої території у межах цієї території чи за її межі.

Таким чином, Карбая Кахабері Георгійович підозрюється у вчиненні порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 Кримінального кодексу України (в редакції, яка діяла до набрання чинності Законом України № 4499-IX від 17.06.2025).

Слідчий в ОВС 2 відділу 3 управління
досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
старший лейтенант юстиції

Юлія БУГАЙ

«ПОГОДЖЕНО»

Начальник відділу процесуального
керівництва досудовим розслідуванням та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту захисту інтересів дітей
та протидії домашньому насильству
Офісу Генерального прокурора

Яніна ТЕРТИЧНА

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 Кримінального процесуального Кодексу України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ / _____
« ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » _____ 2025 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ / _____
« ___ » год. « ___ » хвилин « ___ » _____ 2025 року

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:
Слідчий в ОВС 2 відділу 3 управління
досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
старший лейтенант юстиції

Юлія БУГАЙ